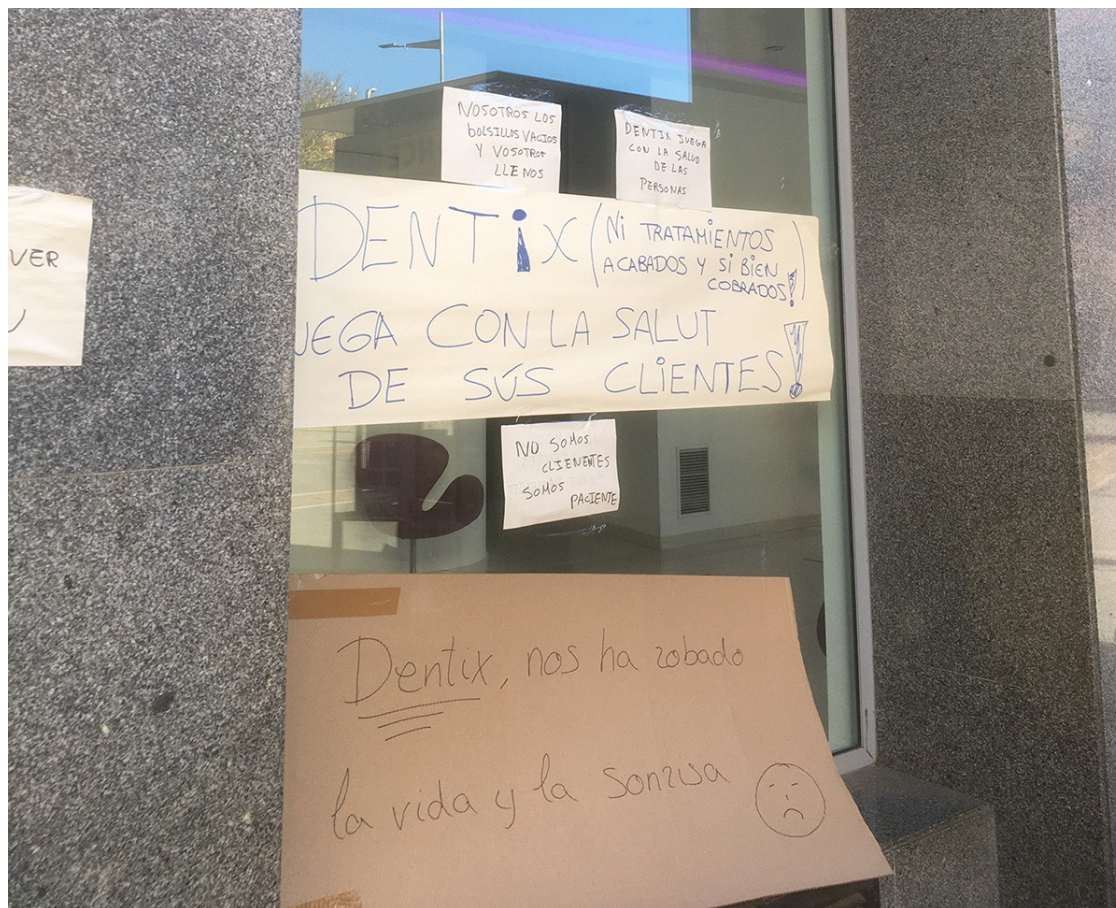

BUGADA AL POU. Desembre 2020

Mur de les lamentacions

Primer van ser les franquícies dels cursos d'idiomes pagats per avançat i, recentment, han aparegut els tancaments sobtats per fallida de les clíniques dentals. A Manresa, Dentix, amb establiment en plena plaça de Sant Domènec ha deixat penjada molta gent. Fins i tot el programa de les tardes a TV3, *Tot es mou*, va connectar amb una concentració d'afectats a la ciutat. Segons el Col·lectiu Ronda, que agrupa advocats especialitzats, precisament, en demandes col·lectives, hi ha més de 100.000 persones afectades a tot l'estat, corresponents a les 300 clíniques que, com a Manresa, han abaixat la persiana deixant pacients amb tractaments a mig fer o amb intervencions pagades a la bestreta. Com veieu en la fotografia que m'ha facilitat un veí, les finestres del local que ocupava Dentix s'han convertit en un mur de les lamentacions.

Comissària Manresa

Hi ha coses que ja estan pronosticades: la nova comissària dels Mossos a la Regió Central es diu Manresa! Tot i el cognom lligat al topònim, però, va néixer a Barcelona. Per primera vegada, una dona en serà la màxima responsable i ens alegrem de ser pioners en paritat i trencament del sostre de vidre. Cristina Manresa va ingressar al cos el 1991 i és diplomada en Criminologia i llicenciada en Història de l'Art. A part d'una dilatada trajectòria com a agent, la comissària va cursar

un postgrau de Direcció i Gestió de la Seguretat Pública i acredita formació en lideratge per a directius d'ESADE. Preparació màxima. El nomenament ha arribat arran de la restitució del major Josep Lluís Trapero al capdavant dels Mossos d'Esquadra. Manresa relleva en el càrrec Josep Lluís Rossell, màxim responsable de la regió central des del 2019.

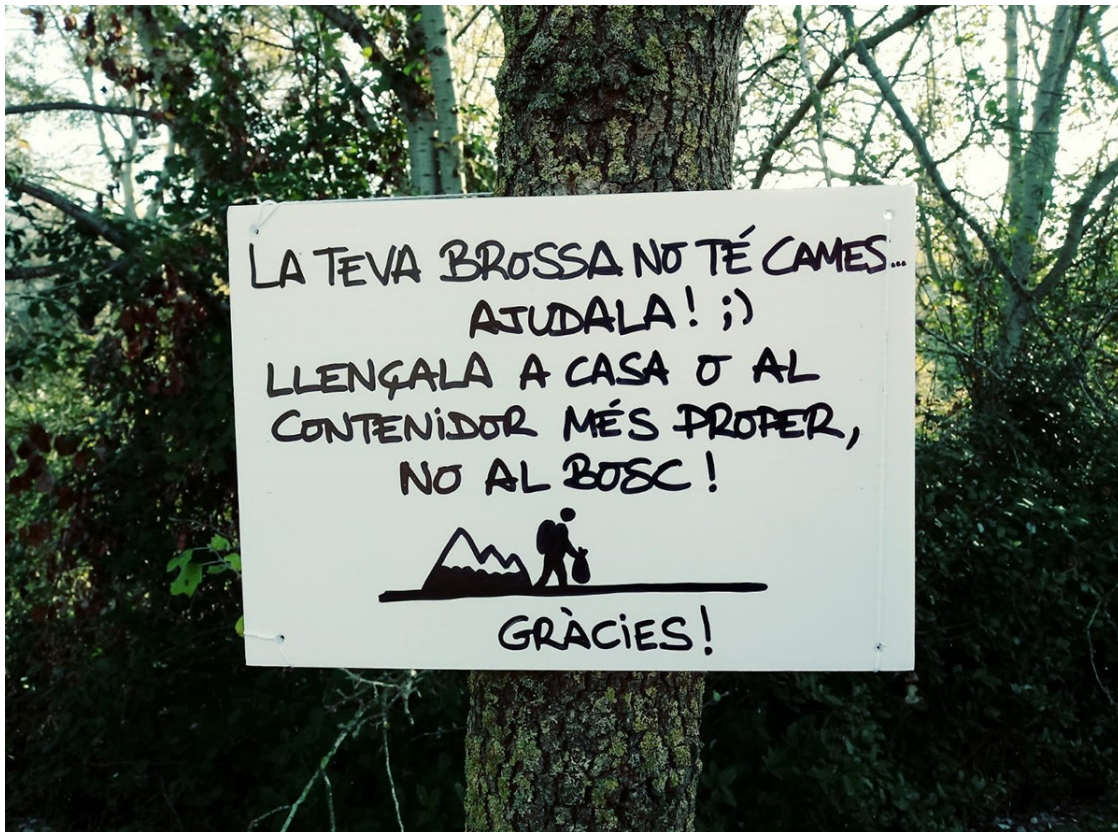
No santifiquen les festes

Segueixo amb temes de fe. Tot i l'escrupolositat i ortodòxia de la qual fan gala els membres de l'Institut del Verbo Encarnado, *encarnats* ara a l'antiga església dels Frares, a la plaça de Valldaura, una perspicax lectora m'envia una fotografia -gairebé *robada*, com dirien en l'àmbit de la premsa rosa- del darrer diumenge de novembre, davant de la porta d'entrada del temple. El cas és que, mentre a dins s'hi deia missa, com veieu a la instantània, un pintor anava fent anar el rodet al vestíbul. En aquest cas, em queda claríssim l'incompliment del manament de *santificar les festes*. Si, fins i tot, Déu va deixar el diumenge per descansar... I no vull ni pensar que aquest pintor, presumptament, està treballant fora d'hores i en negre. Pecat capital!

Més incivisme

Continuant amb els càstigs divins, el cartell que reproduïm i que parla per si mateix està penjat en un arbre, a l'inici del parc fluvial, just davant del cementiri. Ja em queda clar que, amb la necessitat que té el personal d'estirar les cames sense sortir del municipi, s'ha incrementat el trànsit per l'anella verda manresana. Ara bé, caldria recordar que la zona no és un parc d'atraccions, un berenador per a saraus i, encara menys, un abocador de deixalles.

No tot va malament

Just al contrari de l'excés de zel que han mostrat els clients de la cadena catalana de menjar ràpid Viena, que omplen fins a vessar les papereres de l'exterior de l'establiment ubicat al sector del Trullols. En aquest cas, des de la reobertura de la restauració, podeu intuir que la crisi sanitària i econòmica no ha estat un obstacle per continuar fent calaix.

La tanguista Glòria Ballús

Per poc que se la conegui, tothom sap que la manresana Glòria Ballús no té els aires de balladora de tangos. I, amb tot, les seves perseverants recerques musicològiques, multiplicades d'ençà que es va jubilar com a cap de protocol municipal, l'han dut a presentar un treball sobre Manuel Jovés, tanguista, compositor que va acabar els seus dies a Buenos Aires. Més enllà del seu pas per l'Orfeó, la coral del Pont de Vilomara o el cor Sant Jordi, Jovés va esdevenir un prolífic autor de tangos i la Glòria en reivindica la virtuositat i trajectòria. N'havia de parlar a Manlleu, al Museu del Ter, però el confinament per la covid ho va impedir. Encara s'hi aficionarà la Ballús, a la ballaruga! Ara, el que no sé és si tindrà temps de fer classes, perquè no para. El 14 de desembre, a l'Espai Plana de l'Om, presentarà el seu treball, guanyador del Premi Pare Ignasi Puig i Simon 2017: *La música de l'entorn de Sant Ignasi de Loiola i de la Companyia de Jesús a la ciutat de Manresa*. Al tema del treball, comparat amb el tango, com dirien els modernets, li falta flow.

9.30 h Benvinguda i presentació de la jornada

9.45 h **Glòria Ballús**. Manuel Jovés i Torras (*1886; †1927).
De director de l'Orfeó Manresà a compositor de tangos.

10.10 h **Glòria Fluvà i Jordi Ballús**. 70 anys de Ràdio Roda.

10.35 h **Joan Arimany**. Revista de relíquies cristianes a Catalunya
"Reliquiae Sanctorum In Catalonia"

PAUSA-CAFÈ

11.30 h **Santi Ponce, José Antonio Corral, Jacint Torrents i Maria del Agua Cortés**. Aproximació a les festes del segar i el batre a Osona.

11.55 h **Laia Miralpeix i Maria Godayol**. La Setmana Santa a Taradell.

12.20 h **Gerard Verdaguer**. Les beceroles del futbol a Borgonyà.

12.45 h **Judit Caballeria**. Manlleu, ciutat de teatre.

13.10h **Jordi Grané**. Desvetllem la memòria de la pàgina

Eixamplant la base cultural

Més guardons. Un de ben important és el Premi Bages de Cultura, que atorga Òmnium Bages-Moianès. Aquest any ha recaigut en l'enòleg Joan Soler i es lliurarà el 9 de desembre a la Plana de l'Om. Interessant el reconeixement, com, al seu dia, va ser el de Pep Guardiola o l'any passat en la dissenyadora Miriam Ponsa, perquè abasta un espectre ben ampli del fet cultural. Per primera vegada, el guardó entra en un camp com el de la viticultura, lligat a la terra, les tradicions i les persones.

Portada de Jaume Gubianas

Els lectors del **Pou** han de saber que escollir una portada cada mes, a tota pàgina, i relacionada amb el tema central, sovint, és complicat. I això que el nostre fotògraf Francesc Rubí hi té traça i aconsegueix treure bons retrats i estampes de postal. Ara bé, en temàtiques com les d'aquest número, un *collage* de biografies, o es tira muntatges i Photoshop o bé, es recorre a un artista. I, que sigui per molts anys, la publicació compta amb un il·lustrador de primera, el Jaume Gubianas, que ha fet un vestit a mida, una veritable obra d'art com a coberta d'aquest número 370. És un privilegi tenir-lo com a col·laborador.

